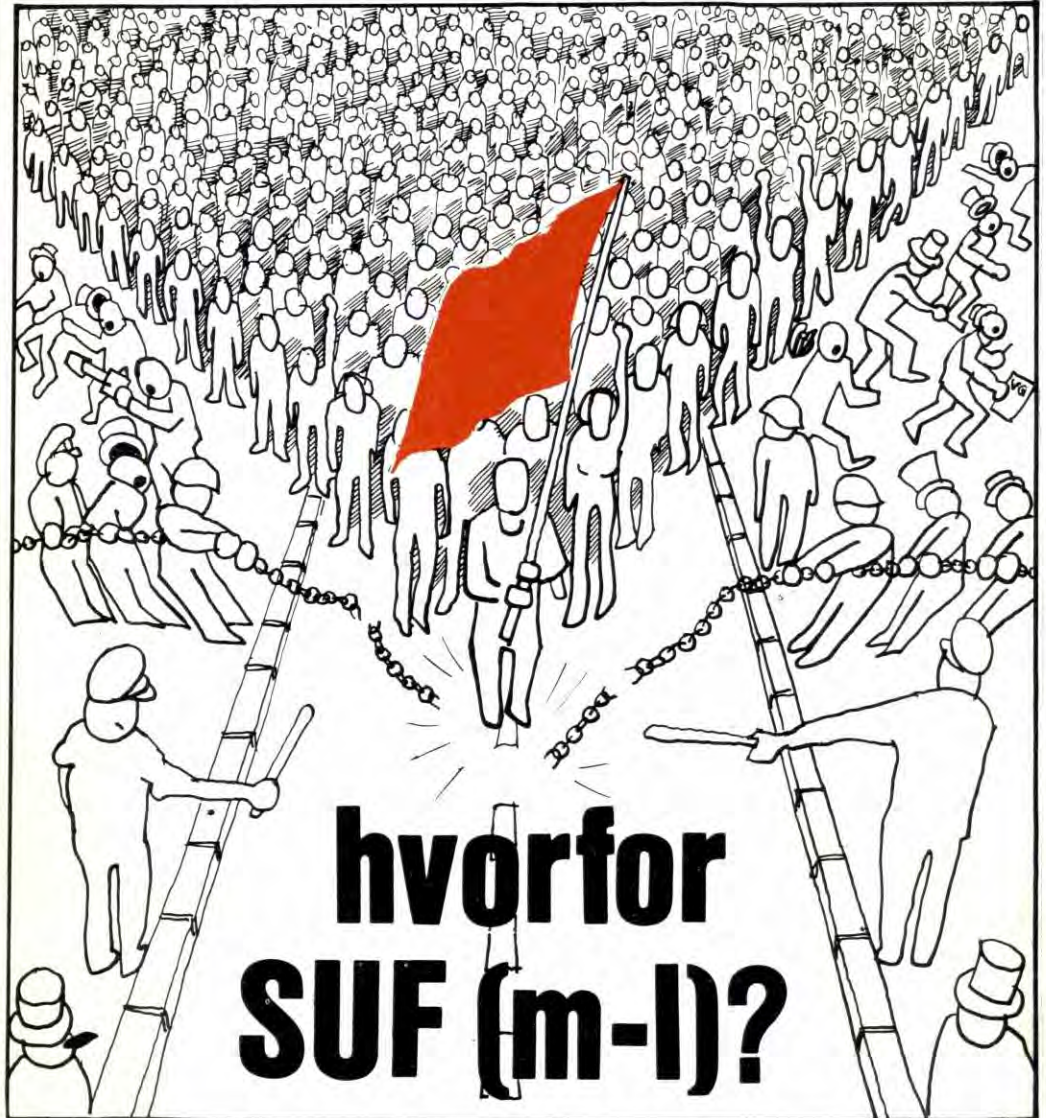

RØD UNGDOM

hvorforsUF (m-l)?

LITT OM HISTORIA VÅR

For 9 år siden ble Sosialistisk Ungdomsforbund (SUF) startet. Da var SUF en liten gjeng med folk som stort sett var pasifister, dvs. de var imot krig, men de tok ikke standpunkt til *hvem* det var som startet krigen. De ville ikke støtte en av partene i en krig, og det var flere i SUF som ikke ville støtte Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam (FNL), for »de dreiv også krig». De skilte ikke mellom den som angrep og den som ble angrepet. Da var SUF ungdomsorganisasjonen til Sosialistisk Folkeparti (SF).

Men etter hvert som Vietnamkrigen utviklet seg, etter at det begynte å bli streiker blant arbeidsfolk, etter hvert som det ble stadig mer klart at folket ikke hadde makta i Sovjet, at det ikke var noe sosialistisk land, og etter at kjennskapet til sosialismen i Kina spredde seg, vokste SUF, ble større og medlemmene mer og mer revolusjonære. De skjønnte at stor-kapitalistene ikke ville gi fra seg makta frivillig noen gang, at folket måtte ta fra dem makta gjennom revolusjon. Da sa SF-ledelsen: Dere får ikke være ungdomsforbundet vårt mer, dere er udemokratiske som går inn for revolusjon. Dette var i 1969. SF opprettet en ny ungdomsorganisasjon, SFU. De eldre folka som støttet SUFs linje gikk ut av SF og dannet etter en stund ML-gruppene (MLG).

Så begynte SUF og MLG¹ å støtte streiker, de ledet støtteambeidet for flere streiker, samlet inn penger osv. De solgte arbeideravisa Klassekampen på dørene. I det hele tatt gjorde SUF mye som ikke var vanlig for en ungdomsorganisasjon å gjøre. Derfor var det også ganske strenge krav til SUF-medlemmene. De hadde lest mye, var veldig aktive og så videre. I løpet av denne tida hadde SUF tatt navnet

HVORFOR

SUF (m I) ?

SUF(m-l) for å vise at de var revolusjonære, (m-l) står for at det støtta seg på marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning.

Etter hvert ble MLG sterkere både politisk og når det gjelder medlemstall, og de tok over mye av det arbeidet SUF pleide å gjøre før, sånn som å selge Klassekampen, arbeide med streiker osv. MLG skal bli et nytt kommunistisk parti. Derfor har SUF(m-l) i det siste året kunnet bli mer og mer en virkelig ungdomsorganisasjon, som kan ta opp *ungdommens* spesielle problemer. Hva det betyr, skal vi ta opp på sluttet av dette heftet.

SUF(m-l) MÅ HA MANGE MEDLEMMER

Vi som er med i SUF(m-l) vil gjerne at svært mange ungdommer blir medlemmer. Vi mener det er helt nødvendig fordi:

Den fienden som det norske folket står overfor, den norske og utenlandske monopolkapitalen,² er en veldig sterk fiende. Lovene er laget for å tjene dem med mest penger og størst eiendom, de har ubegrensa med penger som de bruker til å kontrollere avisene, de kan øse ut penger på propaganda for EEC, de har etterretningsvesen som er retta mot folket. De nedlegger fabrikker hvis de tjener på det, forurenser luft og natur, de tenker bare på sin egen profitt⁴. Og det viktigste av alt, de har kontrollen over militærapparatet. Hæren skal også slå ned »indre uro».

Hva har folket å stille opp mot dette? Vi har bare våre egne krefter. Vi har foreløpig verken hær eller ubegrenset med penger, vi kan bare stole på oss selv. Hva er så vår styrke? Det er samholdet og kameratskapet. Hvis du tenker deg om: Har vi ikke sett gang på gang at når folket

står samlet bak en sak, så blir de høye herrene redde? Klarte ikke de fattige kinesiske bøndene å jage ut den japanske krigsmaskinen, lage revolusjon og bygge sosialismen⁵? Klarer ikke det vietnamesiske folket å kaste den amerikanske imperialismen⁶ på sjøen, uansett USAs bombefly, giftgasser og napalm⁷. Er det ikke sånn at når folket i Norge står mer samlet enn noen gang før i kampen mot EEC, så blir monopolkapitalistene i Norge dødsens nervøse og bruker millioner av kroner til propaganda for? Skulle så ikke vi klare å styrte våre hjemlige monopolkapitalister og bruke deres makt og eiendom til folkets beste? Jo, det skal vi klare, men da er det en del ting vi må lære oss for å gjøre oss sjøl best mulig i stand til å slåss. Og vi må være mange. Derfor vil vi i dette heftet ta opp en del sider ved SUF(m-l) som vi synes er viktige og som vi mener gir SUF(m-l) styrke. Områdene som blir behandlet er masselinja, tjen folket, studier, demokratisk sentralisme, sikkerheten.

Utgangspunktet er hele tida: Hvordan skal folket i Norge ta makta fra monopolkapitalen og imperialismen, lage revolusjon og bygge sosialismen.

HVORDAN ORGANISERER ARBEIDERNE SEG NÅR DE STREIKER?

For ikke så lenge siden var det streik på en fabrikk. Arbeiderne mente at de jobba for mye overtid, de ville ha høyere lønn. De hadde forhandlet lenge med bedriftsledelsen uten resultat. Det første de gjorde var å holde et møte, hvor alle arbeidene diskuterte hva de skulle gjøre. Noen foreslo å streike, og de diskuterte om dette var et riktig middel, hva bedriftsledelsen kunne komme til å gjøre mot dem, hvordan de skulle få støtte fra

andre arbeidere osv. Så blei de enige om å gå til streik, mot 2 stemmer. Det andre var at de valgte streikeledelse av dem de hadde mest tillit til. Streikeledelsen skulle lede streiken, forhandle med bedriften, og sette i gang tiltak og aksjoner som var nødvendige for å vinne streiken. For det tredje var de enige om at vedtaket om streik skulle følges av *alle*. Det betydde at hvis noen var uenige i streiken og ville gå inn og jobbe, så ble de nektet å komme inn av streikevakten som sto utenfor og passet på. Det var i alles interesse at streiken skulle bli vellykka, derfor fikk ikke noen få folk lov til å ødelegge for dem alle sammen. Å bryte streiken ville betydd å oppløse hele streiken og det ville betydd tap.

Disse arbeiderne vant denne streiken, bedriftsledelsen måtte gi seg. Den måten disse arbeiderne organiserte seg på, er ikke noen spesielt for dem. Det er den måten arbeidsfolk organiserer seg på når de må slåss. Hver for seg får de ikke utrettet stort, men når de står sammen, er de sterke.

Sånn som disse arbeiderne var organisert, er også ml-bevegelsen organisert. Det kalles demokratisk sentralisme.

UTEN ENIGHET – INGEN FRAMGANG

Forutsetningen for å få gjort noe som helst, er at det er diskusjoner og at alle er enige om hva som skal gjøres. Ingen kan i

Fra veggavisdiskusjonene på SUF(m-l)s sommerleir. En måte å få fram alle uenigheter på. Bare hvis SUF(m-l) har et godt utviklet demokrati kan vi bli slagkraftig.

det lange løp utføre noe bra hvis en ikke skjønner hvorfor en gjør det. På skolen, jobben og i militæret finnes det et utall av dustete regler og forbud som ingen skjønner vitsen med. Det er bare på grunn av trusler om straff at en del av disse reglene blir holdt. Det er en disiplin som bygger på tvang. Men under arbeiderklassens kamper og i ml-bevegelsen grunner disiplinen seg på forståelsen av hva vi gjør. Derfor må vi hele tida forstå hva vi gjør. Vi må diskutere om og om igjen viktige politiske spørsmål, som f. eks. hvordan EEC truer oss, om sosialismen, om hva som hender i Vietnam, hva anarkismen står for, hva vi bør mene om stoff-bruk, hva som gjør at ungdommen omtrent ikke har noe fritids-tilbud osv. osv. Hvis vi ikke diskuterer politikk sånn som arbeiderne gjorde før streiken, vil vi sjøl ikke klare å gjøre noe i praksis, og vi vil ikke klare å diskutere med andre.

DISIPLIN ER NØDVENDIG

Når vi har diskutert oss fram til enighet om en sak, f. eks. å kaste alle krefter inn i kampen mot EEC, skal alle være med ut fra sine evner. Hvordan skulle arbeiderne ha vunnet streiken hvis noen jobba, noen dro på ferie, noen streiket og noen var streikevakter? Kampen deres ville bli sabotert, den ville gått i oppløsning. Sånn er det i SUF(m-l) også. Når vi er blitt

enige om å vedta en ting, skal alle gjøre så godt de kan for å sette vedtaket ut i livet.

Men hva skjer hvis du er uenig selv etter diskusjoner? Da har du rett og plikt til å fortsette diskusjonen innenfor forbundet, med medlemmene, men du har ikke rett til å gå rundt å propagandere for ditt syn ute blant folk utafor forbundet. Sånn var det i streiken også. De to folka som ikke var enige i å streike, fikk ikke lov av de andre til å jobbe, for da ville de ødelagt det som flertallet var kommet fram til. Da ville de vært streikebrytere. Så de forholdt seg passive. De var ikke streikevakter, men de var heller ikke streikebrytere.

Dette er grunntrekkene i den demokratiske sentralismen som VG og NÅ slenger løgner og dritt om. De sier: Demokratisk sentralisme er tvang, meningsufrihet og diktatur. Men det er ikke noe rart at VG og Morgenbladet hetser mot den demokratiske sentralismen. For det er den organisasjonsformen som arbeiderne bruker når de må slåss, og det er det som gir ml-bevegelsen styrke og slagkraft. Demokratisk sentralisme er organisering for kamp!

EN SANG

Dette er en sang fra et teaterstykke som ble laget en gang. Det var i forbindelse med kampen mot SF-ledelsens linje, som bl.a. gikk på at de var mot demokratisk sentralisme.

Melodien er »Rolandskvadet».

Hva ville skjje om ikke partiet samla står bak saka vår?
Veik ville klassekampen være om ikke ekte enhet rår.
Demokratisk sentralisme kreves det av våre
om ikke fienden skal seire, men jages skal avgårde.

Hvordan skal riktige tiltak bestemmes om all debatt ble kranglekor?
Vi samles til møte med meninger mange, men enhet om linja er siste ord.
Demokratisk sentralisme, vern mot viljer vrange
Ikke skal dårlig dåd få øde arbeidet til de mange.

Vi skal ha tillit til fanene røde når de til kamp har kallet oss.
Erfaring og kjennskap til klassenes krefter viser oss når det er rett å slåss.
Demokratisk sentralisme under røde faner
sikrer oss seier i klassekampen – framover – kamp-veteraner!

VÆR PÅ VAKT MOT SIKKERHETSPOLITIET!

Da tyskerne angrep Norge i 1940, så var kommunistene de som først ble arrestert og sendt i konsentrasjonsleire. Det var ikke så vanskelig for tyskerne å finne ut hvem som var med i kommunistpartiet, de kunne bare ta lederne, og da fant de

haugevis med lister over navn på medlemmene. På grunn av at kommunistpartiet nesten ikke skjulte noen ting, kunne tyskerne rulle opp omtrent hele organisasjonen i en fart.

Nå for tida prøver Sivilpolitiet (SIPO), etterretningspolitiet, å finne ut hvem som er medlemmer av de revolusjonære og

Hold sikkerhetspolitiets arkiver slunkent!

Politioverkonstabel Paul Andersen i sikkerhetspolitiet fotograferer demonstranter.

folkelige organisasjonene, sånn som MLG, SUF(m-l), Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid (AKMED), FNL-gruppene og flere. I avisa Klassekampen er det gang på gang avslørt at politifolk uten uniform står og fotograferer folk som går i demonstrasjonstog. SIPO lager seg arkiv over »samfunnsfiendtlige elementer». LO og NAF (Arbeidsgiverforeninga) har »svarteliste», dvs. navnelister over progressive som ikke skal få jobb. Brevene til kjente revolusjonære blir åpna, telefoner avlytta. Dette skjer i »demokratiet» Norge.

Hva skal vi gjøre med det? Slutte å kjempe for ungdommens interesser? Gå i passivitet? Skremmes til ikke å avsløre monopolkapitalens angrep på ung-

dommen? Nei, vi skal fortsette å kjempe, men vi skal gjøre det på en helt spesiell måte.

I SUF(m-l) har vi noe vi kaller »sikkerhet». Det går ut på at alle medlemmene og de som støtter SUF(m-l) i en eller flere saker, må sikre organisasjonen mot SIPOs kartlegging. Det opereres ikke med navnelister. Bare en liten håndfull folk veit hvor mange medlemmer det er i organisasjonen. Borgerpresssa får bare vite hvem formannen i sentralkomiteen er. Medlemmene i SUF(m-l) veit ikke hvem som sitter i sentralkomiteen de heller. Vi sier ikke utad hvor mange medlemmer det er i laget på skolen/jobben vår. Alt dette gjøres for å beskytte organisasjonen og medlemmene mot SIPOs overvåking. Det gjøres for at vi ikke skal få en liknende situasjon som eksemplet med NKP og 1940.

Er dette udemokratisk? Åssen kan medlemmene i SUF(m-l) kontrollere hva ledelsen gjør, hvis de ikke vet hvem som er ledelsen engang? Det er ikke viktig å vite navnene på ledelsen. Det som er viktig, er om ledelsen fører en riktig politikk, om bladene som SUF(m-l) utgir er bra, om løpesedlene er bra, om ledelsen tar initiativ til riktige aksjoner for ungdommens interesser. Og det kan vi kontrollere selv om vi ikke kjenner navnene. Og kritikk og diskusjon om dette kan vi føre i interne diskusjonsblader.

JO FLERE VI FÅR MED OSS, DESTO STERKERE STÅR VI

Det er feil å havne i den fella at en driver så intens sikkerhetspolitikk at ingen av de folka en omgås vet at en er revolusjonær. Da er det jo ingen vits i å være revolusjonær. Den beste sikkerhets-

politikken er å ha en god masselinje, dvs. at en kjenner mange folk, har mange sympatisører og venner som kan hjelpe en med å holde seg skjult hvis det kniper. FNL, som snart vinner krigen mot amerikanerne i Vietnam, har hel og full støtte av befolkningen. Derfor kan FNL-soldatene gjemme seg hos befolkningen når som helst, og når amerikanerne spør om de har sett noen FNL-soldater, så sier befolkningen nei. Sånn må det være for de revolusjonære ungdommene i Norge også. Så når rektor eller styreeren på en skole stormer inn i en klasse og vil vite hvem som har delt ut løpesedler, så er det ingen som vet hvem som har gjort det.

»DEN DUMME GAMLE MANNEN»

Det er et gammelt kinesisk eventyr som handler om en gammel olding. Han hadde tre sønner, og foran huset deres var det et høyt fjell som stengte for sola. En dag bestemte han seg for å få vekk fjellet, tok med seg sønnene sine og begynte å grave. Folk lo og kalte ham en tulling, og mente at han aldri ville greie en sånn diger jobb. Men den dumme oldingen sa: Fjellet kan ikke bli høyere, og hvis vi hakker på det *må* det bli lavere. Så hvis jeg, barna mine og barna deres igjen hakker og hakker på fjellet, så kan vi sikkert og visst flytte det.

Denne gamle historia bruker kineserne mye når de skal forklare at hvis du har et rettferdig mål, og er tålmodig, så vinner du. Mao Tsetung forteller og kommenterer denne historia i artikkelen: »Den dumme gamle mannen som flyttet fjellene».

HVORDAN FÅR VI FOLK TIL Å SLUTTE OPP OM SOSIALISMEN?

Det å være tålmodig er veldig viktig. Etter hvert er det blitt mange ungdommer

som skjønner at dette samfunnet ikke er noe tress. En god del skjønner også at det er pengefolka i dette landet som har makta, og en god del synes også at ideen om sosialismen er fin. Vi mener at folket vil få det mye bedre under sosialismen, og at folket må ta makta fra kapitalistene gjennom revolusjon. Men du har sikkert merket mange som har sagt: »Ideene er fine, den nytter bare ikke i praksis. Folk har det i seg at de bare vil karre til seg selv, og det blir sånn som i Sovjet at lederne er blitt rike og hever seg over massene». Det er ikke rart at mange tenker sånn. For det første sier lederne i Sovjet at landet er sosialistisk, at folket der har makta, mens det er de rike og pampene som har makta. For det andre så har partiene kommet med valgflesk i alle år: Stem på oss, så vil vi få et bedre samfunn. Men samfunnet har selvsagt ikke blitt noe bedre av den grunn, og da er det ikke noe rart at folk blir mistroiske! Men hvordan skal vi få overbevist slike folk om at de vil få bestemme over samfunnet selv under sosialismen? Gjennom å skjelle dem ut for at de ikke skjønner noen ting? Nei, gjennom praksis, praksis, praksis. De progressive og revolusjonære ungdommene må gå i spissen for at ungdommene skal få det bedre. Hvordan skal ellers folk tro på det vi sier? Hvordan skal ungdommen tro noe på at sosialismen vil gi dem rikelige fritidstilbud, hvis ikke de som er for sosialismen går inn for det *nå*? Hvordan skal de tro på at sosialismen vil gi dem bedre skoler og bedre jobber hvis ikke de revolusjonære og progressive kjemper for disse sakene *i dag* og viser i praksis at de mener hva de sier? Ungdommen har en sunn mistro til prat, de vil se sakene med sine egne øyne.

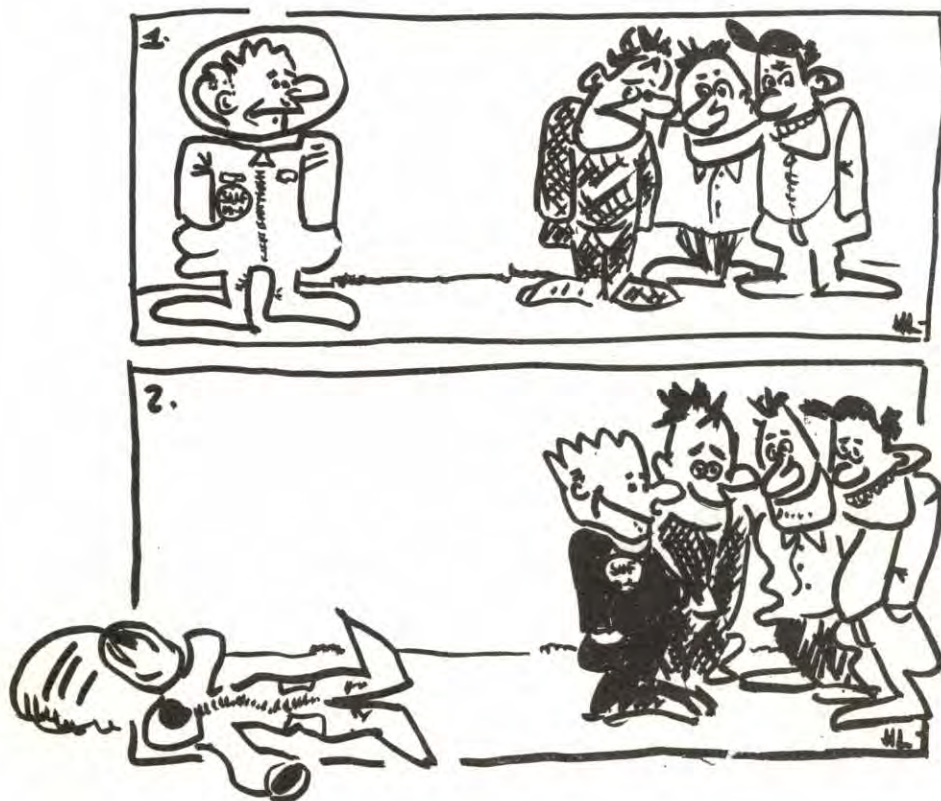
Derfor må de progressive og revolusjonære alltid ha for øye: Tjen folket!

Kjemp for ungdommens interesser! Erfaringene fra flere ungdomsaksjoner viser at folket har fått mye større tillit til ml-erne, de har valgt sine egne ledere, og de har sett selv at det slett ikke er nødvendig at en leder blir en som hever seg over massene.

HVA ER DET Å JOBBE ETTER MASSELINJA?

Du har sikkert merka i klassen din eller

på jobben din når du har vært oppe i diskusjoner at til å begynne med er det ikke så mange som forstår hva du mener eller er enig med deg hvis du kommer med meninger som de ikke har hørt så mye om før. Da er det veldig lett og farlig å tenke at »de folka er så dumme, de skjønner ingenting». Men det er feil! Tenk på deg selv. Hvis du er en progressiv eller er sympatisk innstilt til SUF(m-l), eller støtter FNL eller er imot EEC, så har ikke

APROPOS MASSELINJA

de synspunktene kommet dalende inn i huet ditt av seg sjøl. Du har kanskje lest en del, i hvert fall diskutert med en del radikale eller ml-ere. Derfor er det viktig at du er tålmodig med kameratene dine, er mye sammen med dem, diskuterer med dem og lar dem lese politisk litteratur. Dette er å jobbe etter masselinja.

Det motsatte er sekterisme, som betyr at de progressive, ml-erne eller EEC-motstanderne holder seg for seg sjøl og ikke snakker med andre. De oppfører seg som om de skulle vært medlemmer av en sekt. Men det duger ikke! Det eneste som nytter er tålmodig å snakke med flere og flere, byggekloss på byggekloss, eller som den dumme oldingen, hakke bit for bit av fjellet.

Den beste måten å gjøre dette på, er at de revolusjonære, medlemmene av SUF(m-l) og andre progressive har en *rød gjeng*. Det betyr: Rett og slett en kameratflokk som en omgås med til stadighet, som er hjemme hos hverandre, diskuterer politikk og andre ting, hygger seg sammen med, klistrer plakater kanskje, går på studiesirkel. Hvis du ikke er med i en rød gjeng, så spør en ml-er som er kameraten din, eller en annen som du kjenner, om du ikke kan få være med i den røde gjengen hennes eller hans!

HVA ER VITSEN VED Å LESE OM SOSIALISME?

For et par år siden var det en skole som staten ville nedlegge. Noen innbitte SF-tilhengere mente at det var fordi staten hadde «feilvurdert situasjonen», og at elevene skulle sende vennlige brev til staten som skulle forklare hva som var riktig, sånn at staten forandret mening. Deres teori gikk ut på at staten var venn av folket, den hadde bare tatt litt feil.

De revolusjonære og progressive på

skolen hadde en teori som gikk ut på at staten *ikke* var en venn av folket, at staten ville nedlegge skolen for å spare penger, og at det derfor ikke nyttet å sende vennlige brev, men at elevene måtte kjempe sjøl.

Først ble det sendt vennlige brev, men det nyttet selvsagt ikke. Da elevene på skolen så dette selv, valgte de å slutte opp om de revolusjonæres teori. De streiket, demonstrerte, gjorde folk kjent med saka gjennom løpesedler. Da sa staten at de ikke ville nedlegge skolen likevel.

Av dette ser vi at det ikke er likegyldig hva slags teori vi jobber etter. Teorien skal være en rettesnor til handling, og en rettesnor for å vinne. Hvis ikke, er den ubrukelig!

Hvordan hadde de revolusjonære på den skolen kommet fram til den teorien som førte til at alle elevene vant? De hadde studert. Det vil si at de hadde lest og diskutert deler av «Staten og revolusjonen» av Lenin og det som Mao skriver om at massene må slåss for å vinne. Lenin og Mao trekker nemlig fram mange konkrete eksempler på at staten er et redskap for den herskende klassen, og at den *ikke* tjener folket under kapitalismen. For da er det storkapitalistene som bestemmer over hva staten skal gjøre. Og da må folk slåss *selv* for å forsvare seg.

VI MÅ SKOLERE OSS I MARXISMEN-LENINISMEN MAO TSETUNGS TENKNING

Det betyr at ungdomen må ha en revolusjonær teori som ikke bare kan vise dem hvordan de lager sosialisme, men også viser dem hvordan de vinner kamper som de står oppe i nå. SUF(m-l) støtter seg på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Det betyr at vi prøver å lære av de erfaringene som Marx,

Engels, Lenin, Stalin og Mao trekker fram og de teoriene som disse folka har laget, sånn at vi kan kjempe bedre i dette landet. Vi sier det slik at disse folka i sine verker har summert opp det arbeidende folkets kamp. Denne oppsummeringa må vi tilegne oss slik at vi ikke gjør århundres feil om igjen, og slik at vi lærer av alle de viktige sakene.

ET EKSEMPEL

Det er mange ting som tjener til å forvirre deg når du skal mene noe om en sak. Ta for eksempel Vietnam-krigen. I mange aviser skrives det at USA kjemper heltemodig mot de vietnamesiske kommunistene. At Nord-Vietnam angriper Sør-Vietnam og at USA forsvarer Sør-Vietnam. At FNL (Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam) driver terror. Andre sier: USA angriper Vietnam som vil styre seg sjøl. USA gjør det for å ta fra landet naturrikdommer, råstoffer til deres egen industri. USA er redd for folket i Vietnam, for folket der kjemper så godt

at andre folk blir begeistra. Andre folk kan ta lærdom av vietnameserne og begynne å kjempe sjøl. Derfor vil USA prøve å knekke denne kampen.

Hva er riktig? For mange er det veldig lett å mene noe om det. De ser at USA bomber uskyldige folk, det synes det er urettferdig, og de støtter derfor vietnameserne. Men for å sette deg grundig inn i hva som egentlig foregår, for å vite *hvorfor* dette skjer, må du studere. Det betyr ikke å gå på Universitetet, men det betyr at du leser blader om Vietnam og diskuterer. Saken er nemlig den, at USA er *imperialistisk*. Det betyr at de som leder USA, virkelig store kapitalister som eier de viktigste fabrikkene, har behov for råvarer som gummi, olje, metaller osv. Og hvis de ikke har det, så tar de det. De vil ha kolonier som de kan ta disse sakene fra, og som kan kjøpe de ferdige varene dyrt.

Hvis du skjønner hva imperialismen er, så blir du ikke så lett forvirret. Når USA begynner å bombe andre land, f.eks.

Teori er en rettesnor for handling.

Laos og Kambodsja, så kan du mye lettere skjønne hva som skjer der hvis du vet hva imperialism er. Og når du vet at det er imperialister som leder EEC, så vet du også hva EEC vil med koloniene. Hvis du har studert hva imperialism er, så vil du se utallige eksempler på at imperialism fører til krig. Imperialistene vil undertrykke folket for å ta fra dem det de eier. Men folket setter seg selvsgagt imot det, og slåss mot imperialistene. Så kommer bombeflyene. Men det betyr også at hvis det ikke var noen imperialister tjente på krigen, så ville det ikke vært noen krig! Da vet du: Sosialisme i alle land er den eneste måten vi kan sikre en varig fred. For under sosialismen finnes det ingen imperialister.

Dette var et eksempel på hvor nyttig det er å studere. Du får et mye bedre innblikk i hva som egentlig skjer i verden. For hvis du er litt skolert, det vil si hvis du har studert en del sånne ting som imperialism, hva kapitalisme er, hva sosialisme er, så kan du mye lettere finne fram til hva som er riktig og galt selv. Da kan ikke avisene lure deg så lett, og da kan du forklare andre mye bedre hva du mener.

Det er derfor SUF(m-l) lager studie-sirkler for ungdommen. Hvis du er interessert, så snakk med en SUFer du vet om og si at du vil være med på studiesirkel.

BORGERSKAPET FORSØKER Å SLØVE OSS

Det mest virkningsfulle angrepet som millionærene har kommet med mot ungdommen i den siste tida, er narkotika. I ulike former. Vi har sett utallige eksempler på at opposisjonslystne, progressive ungdommer har blitt politisk uinteresserte når de har begynt å blåse.

SLIK ELLER

Hva bør du gjøre hvis du mistrives på skolen/jobben?

Det som blir viktig for dem er hvordan de skal skaffe seg stoff, hvor de kan blåse hen, og hva de opplever når de er i rus. Det er klart at narkotika er et fluktmiddel. Mange ungdommer prøver å komme seg ut av sine til dels store problemer ved å ruse seg ut av dem. Men det er også klart at rusing ikke fjerner kapitalismen som er den egentlige grunnen til at mange ungdommer har det jævlig. De rike pengefolka som har makta i dette landet, borgerskapet, har selvsgagt interesse av at sunn, progressiv ungdom glir inn i rus i stedet for å gå i demonstrasjonstog, klistre plakater, streike mot normerte prøver, gå på studiesirkler osv.

SLIK?

Fra streiken mot normerte prøver på Linnerud Ungdomsskole

Hasjinga har dessuten veldig lett for å føre med seg at folk tenker: »Frigjør deg sjøl, det er ditt eget liv, gjør hva du vil med deg sjøl, ødelegg deg sjøl om du vil». Dette er individualisme, det er »individets frigjøring». Det er borgerlig tenkning, fordi den tjener borgerskapet.

VI MÅ STÅ SAMLA, IKKE ENKELTVIS

Hva slags ungdom har folket interesse av å ha? En ungdom som er en drivende kraft i kampen for å lage revolusjon. En ungdom som kan stå mot alle borgerskapets snedige og sløvende midler, som kan stå imot alle former for undertrykkelse. Til alle tider har både unge og gamle – folket – til alle tider og i alle

samfunn, hatt interesse av å stå sammen. Hvis folk skal frigjøre seg fra undertrykkelse, så må de gjøre det sammen. Enkeltvis har vi ikke mye å stille opp, det er først når vi forener kreftene og anstrengelsene våre at vi blir sterke. Hvordan vinnes kampen mot EEC både før og etter folkeavstemninga? Ved at enkeltpersoner bruker mye av tid og tanker på å ruse? Eller ved samla å dele ut løpesedler, diskutere politikk, demonstrere og streike? Svaret sier seg sjøl.

Hele den ideologien borgerskapet sprer gjennom radio, TV, aviser, blader og skolebøker er ment som et middel til å splitte folket. Du lærer at det som teller her i liver, er å karre deg fram sjøl, konkurrere med andre, du er en beundringsverdig smarting hvis du svindler og snyter litt, du skal strebe deg fram på andres bekostning. Dette fører sjølsagt til at veldig mange ungdommer kvier seg for å organisere seg sammen med andre. De tenker: Hvis jeg blir medlem av SUF(m-l), så mister jeg mye av min personlige frihet. Jeg kan ikke til enhver tid gjøre hva jeg vil. Jeg blir bundet til noe bestemt, men jeg vil være fri.

Ja, det er riktig at du ikke kan gjøre hva du vil som medlem av SUF(m-l). Du kan ikke propagandere for hasj, du kan ikke gå mot arbeidsfolks streiker, du kan ikke gå inn for normerte prøver, amerikanerne i Vietnam eller EEC. Så på den måten har du »ufrihet». Men hvis du går inn for disse sakene, så har du heller ikke noe i SUF(m-l) å gjøre, så den saken er derfor grei.

Men hvis du vil gjøre så godt du kan for å gå sammen med andre for å slåss mot undertrykkelsen av ungdommen, for å ta makta fra de store pengegutta, så er det først i SUF(m-l) at du kan gjøre virkelig de planene du har om å være fri. For da

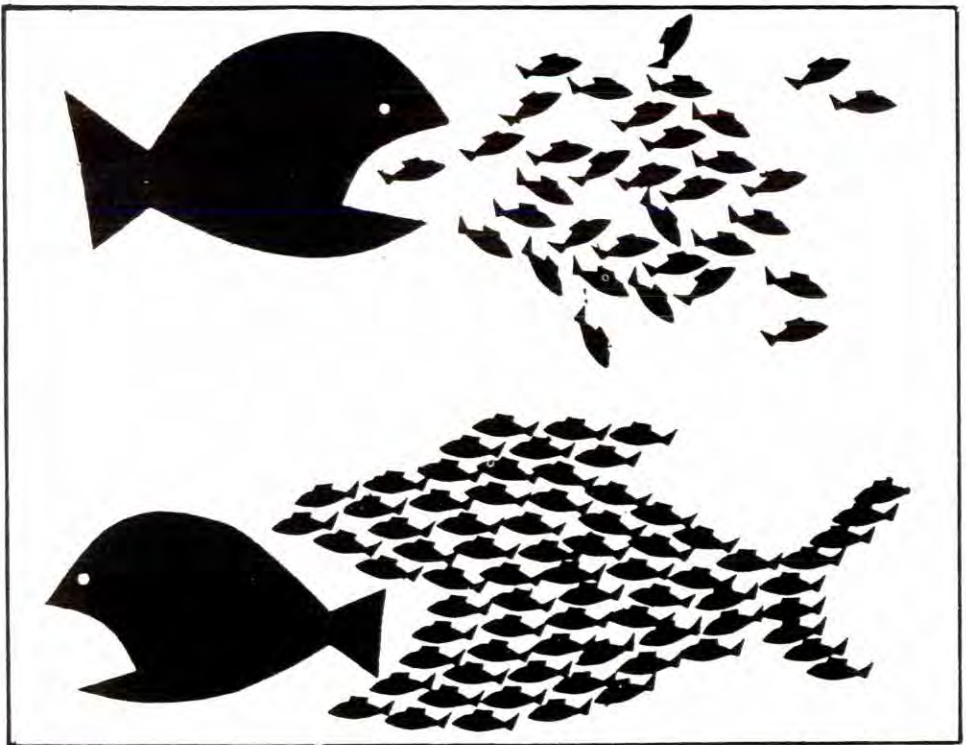
er du mye bedre rusta til å frigjøre deg fra kapitalismens undertrykkelse, du er bedre rusta til å frigjøre hele folket ved å skape sosialisme i Norge.

ORGANISER DEG I SUF(m-l)!

Hvis du i hovedsak er enig i meste-parten av det som har stått i disse heftene, så mener vi at du skal bli medlem av SUF(m-l). Rød og progressiv ungdom er ikke noe særlig tess hvis de bare går rundt, hver for seg. Da får de ikke diskutert tinga grundig med hverandre, de får ikke lært av hverandres argumenter og erfaringer, osv. . .

På en skole (og sikkert flere) var det over ti progressive ungdommer som støtta

SUF(m-l) i diskusjoner osv. De diskuterte en god del politikk i klassene sine og med kameratene på skolen. Så var det tre SUF-medlemmer som gikk på en annen skole som inviterte disse folka til et møte, hvor de diskuterte hva som kunne gjøres mot EEC på skolen. Det førte bl. a. til at flere delte ut løpesedler og klistra massevis av plakater om kvelden. Da fant de etter hvert ut at det hadde vært mye bedre om de hadde vært en fast gjeng, som kunne planlegge og få andre med på slike aksjoner, og hvor de kunne diskutere andre ting, ikke bare EEC. Det kom jo alltid så masse saker opp på skolen, sånn som diskusjon og normerte prøver, diskusjoner om sosialisme, FNL osv. Da

FINN DIN Plass!

laga de et SUF-lag på skolen, og de begynte på en studiesirkel for å skolere seg enda mer. De fikk hjelp av de andre SUFerne i distriktet. Dermed var de en fast gjeng av revolusjonære på skolen, som mye bedre enn da alle var aleine kunne diskutere sakene på skolen. Så hvis du er en revolusjonær ungdom, har du anledning til å få gjøre noe i praksis hvis du er medlem av SUF(m-l).

BETYR DET NOE OM DU BLIR MEDLEM?

Den andre saka er at SUF(m-l) trenger deg. Det er mange uløste problemer som vi revolusjonære må gjøre noe med. Vi veit f. eks. at staten planlegger normerte prøver i skolen, at de vil rasjonalisere mere og gjøre forholda verre både for elever og lærere. Hvordan skal vi slåss mot slike framstøt? Hvordan skal vi få flest mulig folk til å slutte opp om denne kampen?

Ta for eksempel problemet med at mange ungdommer bruker stoff og at det er pengesterke folk som hover inn penger på dette. Dette er en sak for et revolusjonært ungdomsforbund å gjøre noe med. Men hvordan? Hvordan skal vi få folk til å slutte å blåse? Hva skal vi mene om folk som sprer stoff? Hvordan skal vi få has på dem som virkelig tjener på narkotikahandel? Disse sakene må du være med å bestemme. Du må være med på å lage ei linje for kampen mot blåsing. Og det er andre ting. F. eks. har ungdommen veldig dårlig med fritidstilbud. Det må den revolusjonære ungdommen gjøre noe med. Hvordan? Husokkupasjoner? Demonstrere? Samle inn underskrifter? Hvordan få med flest mulig ungdom i kampen for bedre fritidstilbud? Hvordan kan idrettsinteressert ungdom få bedre muligheter til

å drive trening? Hva kan gjøres for at småklubbene skal få mer penger? Dette må du også være med på å lage ei linje på.

NORSK UNGDOM TRENGER ET STERKT SUF(m-l)

Vi blir i dag utsatt for angrep på mange kanter. Unge arbeidere og lærlinger tjener nesten ingen ting. Jenter tjener mindre enn gutter for samme arbeid. På skolen strammer myndighetene til. De rasjonaliserer og effektiviserer for å tekkes kapitalistene og slår hardt ned på all motstand. Det samme skjer på universitetene. Nesten ingen ting blir gjort for å skape et skikkelig miljø i de nye drabantbyene.

Ungdom fra distriktene må ofte reise vekk fra hjemstedet sitt og bo i dyre og elendige hybler i storbyene.

Narkotika, pop-kultur og alkohol blir systematisk brukt for å hindre oss i å se klart. Hindre oss i å kaste kreftene inn for å forandre samfunnet.

Hvis vi står sammen kan vi gjøre mye for å forbedre forholda for oss sjøl i dag. Det er ingen tvil om det. Men det er vår overbevisning at først sosialismen kan gi oss unge en skikkelig og meningsfylt tilværelse. Denne sosialismen må vi slåss for og vi må slåss hardt. Den kommer ikke av seg sjøl.

SUF(m-l) slåss konsekvent for en sosialistisk revolusjon i Norge. Er du enig i det meste vi har sagt om hvordan vi skal slåss for å bedre kåra våre i dag, og er du som oss overbevist om at den sosialistiske revolusjonen må til, så meld deg inn i SUF(m-l)!

Vil du vite mer om hvilke ideer vi arbeider etter? Vi anbefaler deg spesielt vårt organ »Røde Garde» og avisa »Klassekampen». I serien Rød Ungdom kommer det hefter om vår politikk på de forskjellige områdene. Hftet »Lærerskolen og lærerstudentenes kamp» har kommet. Det neste som kommer er om Gymnaset og interessekampen.

Ordforklaring:

- 1. MLG** står for marxist-leninistiske arbeids- og studiegrupper, og er den organisasjonen i Norge som har satt seg som mål å danne det nye kommunistiske partiet i løpet av 1973.
- 2. Monopolkapitalistene:** Den gruppa av folk som kontrollerer de største bankene og de største fabrikkene, rederiene osv. Disse folkene har makta i samfunnet. Storting, hær, politi osv. er deres redskaper.
- 3. Monopolbedrift:** At bedriften er så stor at

det helt dominerer. At en bilfabrikk f.eks. produserer alle bilene i et land eller de fleste. Ved at de er så dominerende kan de bl.a. holde høyere priser enn hvis det hadde vært mange konkurrerende bedrifter.

4. Profitt: Fortjeneste som kapitalistene får av arbeiderens arbeid.

5. I et sosialistisk samfunn er det arbeiderklassen sammen med bøndene fiskerne osv., kort sagt folket, som har makta. Der bestemmer folket hva som skal produseres, hvor og hvorledes det skal produseres, hvorledes skolene skal være, hvorledes militæret skal være osv.

6. Imperialisme: Når eierne av de største fabrikkene i et land mangler råvarer (f.eks. olje, metaller osv.) og ikke klarer å selge alle de ferdige produktene, trenger de kontrollen over andre land for å få kjøpt billige råvarer og solgt produktene sine dyrt til de samme. Når de klarer å få politisk og økonomisk (og helst militær) kontroll over andre land, kaller vi det imperialisme.

7. Napalm: brennende gele som etser seg inn i huden og som er meget vanskelig å slukke. Slippes ned som bomber. Brukes mye i Vietnam.

INNHOLDSFORTEGNELSE:

Litt om historia vår	s. 3
SUF(m-l) må ha mange medlemmer	s. 4
Hvordan organiserer arbeiderne seg når de streiker?	s. 4
Uten enighet – ingen framgang	s. 5
Disiplin er nødvendig	s. 6
Vær på vakt mot sikkerhetspolitiet!	s. 7
Jo flere vi får med oss, desto sterkere står vi	s. 8
»Den dumme gamle mannen»	s. 10
Hvordan får vi folk til å slutte opp om sosialismen	s. 10
Hva er det å jobbe etter masselinja?	s. 11
Hva er vitsen med å lese om sosialismen?	s. 12
Vi må skolere oss i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning	s. 12
Et eksempel	s. 13
Borgerskapet forsøker å slove oss	s. 14
Vi må stå samla, ikke enkeltvis	s. 15
Organiser deg i SUF(m-l)!	s. 16
Betyr det noe om du blir medlem?	s. 17
Norsk ungdom trenger et sterkt SUF(m-l)	s. 17

KJØP OG LES HEFTENE:

DE KAN BESTILLES HOS OKTOBER, BOKS 8379, HAMMERSBORG
OSLO 1

SAMMEN MED DET HEFTET DU NÅ HAR LEST UTGJØR DE
MATERIALET TIL SUF(m-l)s NYE

GRUNNSIRKEL

ØNSKER DU Å DELTA PÅ EN SLIK SIRKEL, BØR DU HENVENDE
DEG TIL NÆRMESTE SUF(m-l)-LAG ELLER SKRIVE TIL SUF(m-l),
BOKS 33, TÅSEN, OSLO 8